

کلمات بیش از آدمی رنج می برند!

آنتولوژی شعر شاعران معاصر

جلد دوم

13 .....
14 .....
15 .....
16 .....
17 .....
18 .....
19 .....
20 .....
21 .....
22 .....
23 .....
24 .....
25 .....
26 .....
27 .....
28 .....
29 .....
30 .....
31 .....
32 .....
33 .....
34 .....
35 .....
36 .....
37 .....
38 .....
39 .....
40 .....
41 .....
42 .....
43 .....
44 .....
45 .....
46 .....
47 .....
48 .....
49 .....
50 .....
51 .....
52 .....
53 .....
54 .....
55 .....
56 .....
57 .....
58 .....
59 .....
60 .....
61 .....
62 .....
63 .....
64 .....
65 .....
66 .....
67 .....
68 .....
69 .....
70 .....
71 .....
72 .....
73 .....
74 .....
75 .....
76 .....
77 .....
78 .....
79 .....
80 .....
81 .....
82 .....
83 .....
84 .....
85 .....
86 .....
87 .....
88 .....
89 .....
90 .....
91 .....
92 .....
93 .....
94 .....
95 .....
96 .....
97 .....
98 .....
99 .....
100 .....

سریا داودی حموله

فهرست

- ۱۳ ..... بافتارهای شعرِ زبانت
- ۱۷ ..... رضا براهنی
- ۳۳ ..... بافتارهای شعرِ حجم
- ۳۷ ..... یدالله رویایی
- ۴۸ ..... منصور خورشیدی
- ۵۷ ..... بافتارهای استفهامی
- ۶۱ ..... فریاد شیری
- ۷۰ ..... عباس صفاری
- ۸۰ ..... گروس عبدالملکیان
- ۹۲ ..... رسول یونان
- ۱۰۳ ..... رضا چایچی
- ۱۱۱ ..... بافتارهای بینامتنی
- ۱۱۵ ..... کورش همه‌خانی
- ۱۲۵ ..... کورش کرم‌پور
- ۱۳۴ ..... مهرداد فلاح
- ۱۴۵ ..... فرهاد کریمی

۲۵۴	هوشنگ رنوف
۲۵۹	حمید آل یوسف
۲۶۲	احمد فریدمند
۲۶۷	بافتارهای تغزلی - غنایی
۲۷۱	گراناز موسوی
۲۷۵	شبیم آذر
۲۷۸	روجا چمن کار
۲۸۱	ری را عباسی
۲۸۴	رویازرین
۲۸۸	بنفشه حجازی
۲۹۲	خاطره حجازی
۲۹۵	لیلا فرجامی
۲۹۸	منیره پرورش
۳۰۲	فهیمة غنی نژاد
۳۰۵	عفت کیمیایی
۳۰۸	پوران کاوه
۳۱۲	سریا داودی حموله
۳۱۷	پونه ندایی
۳۲۱	لیلا کردبچه
۳۲۶	فرشته ساری
۳۲۹	بهاره رضایی
۳۳۳	بافتارهای فراشخصی
۳۳۷	آزیتا قهرمان
۳۴۰	آذر کیانی
۳۴۴	لیلی گله داران
۳۴۷	پگاه احمدی

۱۵۱	بافتارهای دیالکتیک
۱۵۵	علی عبداللهی
۱۵۹	بهباد زرین پور
۱۶۴	یزدان سلحشور
۱۶۷	سیاوش سبزی
۱۷۵	بافتارهای سمپاتیک
۱۷۹	محسن مرادی
۱۸۴	نصرت اله مسعودی
۱۸۹	ابراهیم عالی پور
۱۹۴	فراز بهزادی
۱۹۸	ایمان صفری
۲۰۲	علیرضا آبیز
۲۰۶	علی الفتی
۲۱۰	علی صالحی بافتی
۲۱۳	حامد رحمتی
۲۱۶	محمد کاظم حسینی
۲۱۹	بافتارهای منفرد
۲۲۳	میثم ریاحی
۲۲۷	آرش نصرت اللهی
۲۳۱	شهرام پور رستم
۲۳۴	کروب رضایی
۲۳۷	حسین طوافی
۲۴۰	مزدک پنجه ای
۲۴۴	محسن موسوی میرکلایی
۲۴۷	بهنام فرخی
۲۵۰	موسی زنگنه

- ۳۵۱ ..... رویا تفتی
- ۳۵۵ ..... فرزین هومان فر
- ۳۵۹ ..... نازنین نظام شهیدی
- ۳۶۳ ..... سپیده جدیری
- ۳۶۶ ..... ثریا کهریزی
- ۳۷۰ ..... شهین خسروی نژاد
- ۳۷۴ ..... مصاحبه
- ۳۸۱ ..... کتاب نامه‌ی شاعران
- ۳۹۱ ..... نام نامه‌ی شاعران
- ۳۹۳ ..... نمایه‌ی نام‌ها
- ۴۰۰ ..... منابع و مآخذ
- ۴۰۳ ..... نمایه‌ی نشریه و مجله‌ها

در جهان پیچیده‌ی امروز راه‌های نرفته بسیار است، آن چنان که در هنجارگرایی و هنجارشکنی‌های زبانی، براهنی مسیر گروهی از شاعران را تعیین کرد و هنوز هم عده‌ی کثیری وامدار ذهن و زبانش هستند. شاعرانی نظیر «شمس آقاچانی، علی قنبری، علی عبدالرضایی، مهرداد فلاح، رزا جمالی، رویا تقی، پروشات کلامی، پگاه احمدی...» را می‌توان در زمره‌ی نخستین کسانی به شمار آورد که عملاً دیدگاه‌های وی را در اشعار خود به کار بستند.

این شاعران با محورگرایی و معناستیزی، سفسطه‌گری و پریشان‌گویی به سمت شیوه‌ی براهنی رفتند و با شکاکیتی که در «فراروایت»‌ها احساس کردند، با در هم شکستن ساختار زمان، علیه زبان به عصیان برخاستند و با «معناگرایی» در سطح ساختاری، «بازی‌های مفرط زبانی» را مبنای شعر قرار دادند.

از سرآغاز تا امروز تغییرات بنیادینی را پشت‌سر گذاشتند، با تکثرگرایی، چندصدایی و معناگرایی از نیمانیت (فرم نیمایی) فاصله گرفتند و با طرح «فرمالیستی - زبانی» به سمت جنبه‌های زیباشناسانه رفتند و با تأکید بر تناسب‌های نحوی مقابل عادت‌های زبانی قد علم کردند.

در معیارهای فرمالیستی سه عامل تجربی «نویسنده، متن، خواننده» در محوریت این‌گونه متن دخیل هستند که فرافکنی در هر کدام سکه‌ی اعتبار دیگری می‌شود!

رضا براهنی

- نام تمامی پرنده‌هایی را که در خواب دیده‌ام برای تو در این‌جا نوشته‌ام / نام تمام آن‌هایی را که دوست داشته‌ام / نام تمامی آن شعرهای خوبی را که خوانده‌ام / و دست‌هایی را که فشرده‌ام / نام تمامی گل‌ها را در یک گلدان آبی برای تو در این‌جا نوشته‌ام / وقتی که می‌گذری از این‌جا در یک لحظه زیر پاهایت را نگاه کن / من نام پاهایت را برای تو در این‌جا نوشته‌ام / و بازوهایت را - وقتی که عشق را و پروانه را پل می‌شوند، و کفترها را در خویش می‌فشرند / برای تو این‌جا نوشته‌ام / یک دایره در باغ کاشته‌ام که شب آن را خورشید پر می‌کند، و روز، ماه / و یک ستاره‌ی آزاد گشته از تمامی منظومه‌ها می‌روید از خمیره‌ی آن / آن را هم برای تو در این‌جا نوشته‌ام / مرا بیخش من سال‌هاست دورمانده‌ام از تو. / «خطاب به پروانه‌ها...»

رضا براهنی (متولد ۱۳۱۴) علاوه بر شاعری، منتقدی صاحب‌نظر است. با گذر از زبان نیمایی، گونه‌ای از سبک شعری را بنیان نهاد و به اعتبار تجربه در فرم زمینه‌ساز شعر زبان محور شد. اقتدار زبان در شعر براهنی مثل داعیه‌ی یک دولت مقتدر می‌باشد،